

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 29. januar 2014 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Steen Mejer og Anders Rex Rønn (kst.)).

18. afd. nr. S-1668-13:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(**CPR nr.**)

(advokat Finn Roger Nielsen, besk.)

Lyngby Rets dom af 6. maj 2013 (1-284/2013) er anket af **Tiltalte** med påstand om
frifindelse, subsidiært strafbortfald og mere subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og af **Vidne 1**
, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

De af vidnerne **Vidne 2** og **Vidne 3** i byretten afgivne
forklaringer er dokumenteret.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han af bilforhandleren fik at vide, at han ikke måtte foretage konstruktive ændringer af bilen, men ikke at løse dele af bilens campingudstyr ikke måtte udtages af bilen. Han vidste således ikke, at alt campingudstyr altid skulle medbringes under kørsel, og byrettens gengivelse af hans forklaring om det modsatte er derfor forkert. Det var kun i foråret 2011, at han, formentlig 6-7 gange, havde alt løst campingudstyr ude af bilen i forbindelse med, at han kørte til containerpladsen, fordi han renoverede sit hus. Efter hver kørsel genplacerede han campingudstyret i bilen. Køkkenmodulet var fastmonteret og blev ikke udtaget af bilen, bortset fra dets svingarm, som var en aftagelig løsdel. Han solgte bilen primo 2013.

Vidne 1 har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte ikke havde det foreskrevne campingudstyr med i bilen, da hun i juni 2011 bragte ham til standsning. Der manglede således køkkenmodulets svingarm og gasblus samt luftmadrasser, hynder eller plader til etablering af sovepladser. Afgiftslempelsen forudsætter, at man til enhver tid kan indrette bilen til ophold og beboelse, og det kunne man ikke på kontroltidspunktet.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 463 af 31. maj 2000 om ændring af blandt andet lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. blev bestemmelsen i dagældende lovs § 5 a, stk. 1, nr. 1, om den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler affattet således: ”Køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer,”. Af lovforslagets bemærkninger fremgår blandt andet (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 235, s. 6436 ff):

”Almindelige bemærkninger

...

Campingbiler

I 1989 blev registreringsafgiften af campingbiler med virkning fra 1. januar 1990 nedsat fra marginalt 180 pct. til 60 pct. med den begrundelse, at campingindretningen ikke skulle belastes med den høje marginale afgift af almindelige personbiler.

Efter bestemmelsen defineres campingbiler, som biler med en tilladt totalvægt over 2 ton, som er utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse. I bemærkningerne

til bestemmelsen i lovforslaget blev dette specificeret yderligere: ”køretøjet skal have en passende loftshøjde, og skal være indrettet med sovepladser, køkken, vand- og spildevandstank mm.” (L 42, 1989-90-samlingen).

Metoderne til at opfylde kravene til indretningen af campingbiler til meget lave omkostninger er imidlertid blevet mere og mere fantasifulde i de forløbne 10 år. Derved udvandes den oprindelige begrundelse for, at campingbiler skulle have en lavere afgiftssats samtidigt med, at campingbiler substituerer større personbiler, der kunne give et langt større provenu til statskassen.

I 1996 registreredes 281 fabriksnye campingbiler. I 1997 og 1998 udgjorde registreringerne henholdsvis 306 og 389, mens der i 1999 er registreret 782 fabriksnye campingbiler. Der er således sket mere end en fordobling i antallet af nyregistreringer af campingbiler. Dette er ikke statsfinansielt holdbart.

Forudsættes det, at væksten på ca. 500 campingbiler har fortrængt et tilsvarende antal større personbiler, hvoraf der ellers ville have været betalt ca. 100.000 kr. mere i registreringsafgift end der er blevet betalt for den gennemsnitlige campingbil, kan statens tab skønnes til ca. 50 mill. kr.

Regeringen foreslår derfor, at bestemmelsen om den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler præciseres med krav om mindst 4 sovepladser og en ændring med hensyn til størrelsen af bilerne fra 2 ton tilladt totalvægt til 2 ton egenvægt. Herved skulle ordningen kunne normaliseres samtidigt med, at ”rigtige” campingbiler fortsat kan få glæde af ordningen.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 8

Den foreslåede ændring præciserer, at der med campingbiler forstås køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer. Både præciseringen med hensyn til størrelse af bilen og overnatningsfaciliteterne, har til formål at begrænse mulighederne for at få almindelige større personbiler kategoriseret som campingbiler.”

Ved lov nr. 541 af 6. juni 2007 om ændring af registreringsafgiftsloven og vægtafgiftsloven blev den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler ophævet. Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår blandt andet (Folketingstidende 2006-2007, tillæg A, L 217, s. 7830):

”1.5. Stramning for autocampere

Det har vist sig, at den lempelige registreringsafgift for campingbiler er blevet udnyttet på en uhensigtsmæssig måde, idet almindelige større personbiler – oftest af MPV-type – ombygges til campingbiler, hvor omkostningerne ved ombygningen har været meget begrænsede, således at disse biler i praksis substituerer almindelige personbiler. Dette er både af miljømæssige og statsfinansielle hensyn uhensigtsmæssigt. Miljømæssigt fordi almindelige familier derved anskaffer en større og tungere bil, end

de har brug for, og statsfinansielt fordi provenuet fra registreringsafgiften af personbiler derved udhules.

Det foreslås, at hovedreglen fremover bliver, at der for campingbiler betales registreringsafgift som for almindelige personbiler, men at værdigrundlaget er uden udgiften til campingindretningen.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte blev i juni 2011 bragt til standsning under kørsel på offentlig vej i autocamperen uden at medbringe bilens campingudstyr, herunder bord, gasblus og liggeunderlag, og efter tiltaltes forklaring lægger landsretten endvidere til grund, at tiltalte i foråret 2011 i flere tilfælde havde foretaget tilsvarende kørsler. Under disse kørsler var autocamperen således ikke indrettet til ophold og beboelse og blev dermed anvendt i strid med betingelserne for køretøjets afgiftsberigtigelse som autocamper med lav afgift. Forholdet findes at kunne tilregnes tiltalte som i hvert fald groft uagtsomt, og i det anførte omfang findes tiltalte herefter skyldig i tiltalen. Der er ikke grundlag for strafbortfald i medfør af straffelovens § 83.

Straffen nedsættes til en bøde på 10.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom ændres, således at **Tiltalte** straffes med en bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.